

Idet han paa Vejen til sin Plads passerede Stenografernes Bord snublede han lidt over en Fold i Gulvtæppet. En Stenograf, der netop havde rejst sig, greb ham ærbødigt om Armen for at støtte; men i Stedet for at takke ham, sendte han ham et forbitret Blik.

Da han var naaet tilbage til sin Plads, kom efterhaanden en fem-seks af Tingets Medlemmer hen og trykkede hans Haand. Det var alt.

Lærer Tanning hældede sig over mod Jørgen Højby, der var hans Nabo:

»Det Snigløb havde han ingen Held med,« sagde han smilende. »Han er bleven for gammel!«

»Ja, det var mat!« erklærede den anden.

Imidlertid havde Formanden ringet og givet Konsejlspræsidenten Ordet.

Da Tyrstrup rejste sig fra Ministerbordet, saae man med Skræk, at han tog en stor Bunke Papirer med sig. Den upopulære Mand var frem for alt berygtet for sine Taler, der ogsaa var lige saa formløse og tunge som han selv. Navnlig bragte han sine Tilhørere til Fortvivelse med samvittighedsfulde Oplæsninger af statistiske Tabelværker og lignende Dokumenter, som han i sin haardnakkede Saglighed hvert Øjeblik fordybede sig i. Nu var han tilmed øjensynlig stærkt nervøs, og hans faa Venner sad